SPORT CLUB BACĂU

COMPORTARE LINEARĂ, DAR... LA DOUĂ NIVELE CONTRADICTORII

Sport club Bacău (pînă în etapa a VII-a — Dinamo Bacău) face parte din categoria acelor formații care strălucesc prin SPIRIT DE ECHIPĂ, nu afișează velități de „matadori" ai fotbalului nostru, dar surprind prin vigoarea replicii și, în general, prin constanță, atît cît le oferă valoarea medie atinsă. De aceea și pretențiile față de asemenea echipe nu ating nivelul de la care sînt privite — de pildă — Dinamo, Rapid, U.T.A. sau Steaua, aflate aproape permanent în centrul bătăliei pentru titlu. Desigur, o ridicare a plafonului de aspirații ar satisface orgoliul inocaților suporteri băcăoani și ar fi și în interesul fotbalului nostru ca revendicarea titlului de campioană să nu mai fie o chestiune a anumitor și acelorași echipe. Apariția unei noi concurente, din Bacău sau alt oraș, ar însemna un campionat mai disputat, mai interesant și, în plus, o lărgire a cadrului de echipe bune și foarte bune. Dar, deocamdată, la Bacău aceasta este situația. Sport club se menține încă în rîndurile **„echipelor de mijlocul clasamentului"**, și se hrănește cu speranța că mai curînd sau mai tîrziu va depăși această graniță.

NICI UN GOL PRIMIT ACASĂ, NICI UN PUNCT ÎN DEPLASARE!

În ciuda acestei realități, înainte de începerea actualului campionat evoluția echipei a fost privită prin prisma unor pretenții la care nu dădeau dreptul posibilitățile real apreciate ale lotului băcăoan. De unde au pornit ele ? De la faptul că, și aici trebuie să subliniem meritul acestei ECHIPE, fostul Dinamo Bacău a fost singura echipă românească ajunsă pînă într-o etapa foarte avansată a unei cupe europene (a tîrgurilor) : etapa a IV-a. Este foarte adevărat. Dar, bucuria și entuziasmul unei asemenea calificări, produse în rîndurile susținătorilor, au determinat o supraapreciere a valorii și posibilităților formației băcăoane, în ciuda avertismentului dat de acele 0—2 și 1—7 cu Arsenal Londra, care voia să însemne o trezire la realitate (chiar dacă 1—7 n-ar fi exprimat just o diferență de valoare, ci numai una de moment).

De aceea, din cauza acestor supraaprecieri, **comportarea din toamnă a băcăoanilor a părut sub așteptări.** În realitate, nemulțumirea poate fi atribuită doar comportării în deplasare, care se situează **sub aceea din toamna lui 1969 și primăvara lui 1970,** pentru că **dacă ne referim la jocurile susținute acasă** în această privință **nu i se poate reproșa nimic lui Sport club.**

Pentru ilustrare, iată o situație, comparativă, pe trei sezoane (completată de un grafic inclus în această pagină), a realizărilor echipei din Bacău :

Sezonul	Acasă	Afară
Turul 1969/70	7 5 2 0 14— 5 12	8 1 2 5 8—20 4
Returul 1969/70	8 4 4 0 12— 6 12	7 0 2 5 3—11 2
Turul 1970/71	7 7 0 0 15— 0 14	8 0 0 8 7—20 0

Cum se vede, Sport club nu numai că **și-a păstrat invincibilitatea pe teren propriu,** dar și-a și accentuat-o, cîștigînd toate cele șapte meciuri și fiind SINGURA ECHIPĂ DIVIZIONARĂ A CARE N-A PRIMIT NICI UN GOL PE TEREN PROPRIU. Din acest punct de vedere, ea se află chiar în progres față de cele două manșe ale campionatului trecut. Deci, nici un motiv de nemulțumire sau reproș în această direcție.

În schimb, **insatisfacția este justificată de cifrele sau realizările în partidele din deplasare.** Aici, Sport club se află în regres. De la 4 puncte cucerite în toamna 1969 (nici mai mult, nici mai puțin decît alte formații de calibrul său) a scăzut la 2, pentru ca în toamna anului trecut să ajungă la... zero. Și dacă am subliniat ca performanță (pozitivă) bilanțul jocurilor de acasă, sîntem obligați să evidențiem și o performanță cu sens negativ a echipei din Bacău : N-A ADUS NICI UN PUNCT DIN DEPLASARE (la această tristă glorie o „concurează" doar Jiul...) !

Așadar, ca o concluzie pe baza cifrelor, se poate afirma că în toamnă Sport club a avut o comportare constantă dar cu semne diferite (+ și —) și acasă și în deplasare, sau o comportare dublu lineară. Numai victorii acasă, numai înfrîngeri pe teren străin !...

CONCORDANȚA CIFRE — TEREN, DAR...

Dar, să vedem în ce măsură acest grai al cifrelor corespunde cu cel al... terenului.

Concordanța este aproape perfectă în ce privește partidele susținute acasă. Spunem aproape pentru că, spre deosebire de primele patru jocuri (toate cîștigate la scoruri concludente), la ultimele trei, jucătorii au transpirat mult pînă și-au văzut asigurat succesul minim, la același scor (1—0), pînă atunci trecînd prin mari emoții. După părerea noastră, explicația acestui final dificil de sezon se găsește în gradul de uzură, fizică și nervoasă, acumulat de jucători, ca și într-o stare de inhibare în care au căzut în urma nenumăratelor ratări în meciurile precedente, mai ales în cele din deplasare. Pentru o echipă formată în majoritate din jucători de valoare medie, la care eforturile în joc sînt mai mari și cu urmări mai rapide decît la fotbaliștii de valoare internațională, **un număr de peste 60 de întîlniri disputate de-a lungul anului 1970** reprezintă o sursă de oboseală care își pune amprenta în finalul de sezon, cu influențe în primul rînd asupra **vitezei de joc și a razei de acțiune, asupra forței de atac și a capacității de finalizare.** Aceasta credem că s-a întîmplat în ultimele trei etape, cînd — pe de altă parte — Sport club a și întîlnit adversari foarte încomozi (U.T.A., St. roșu și Rapid). În orice caz apreciem că sub raportul JOCULUI și nu numai al REZULTATULUI formația băcăoană s-a situat la nivelul așteptat în virtutea posibilităților sale.

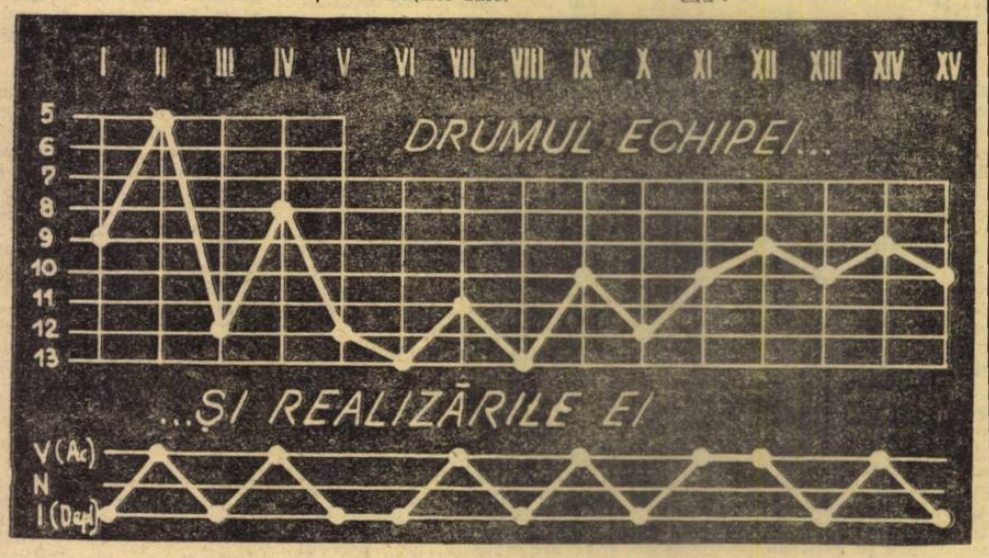

EXPLICAȚII ȘI CAUZE

În schimb, cifrele sînt într-o neconcordanță cu terenul în privința comportării în deplasare. Este foarte adevărat, repetăm, că bilanțul cifric este deficitar total: nici un punct adăugat în clasament, ceea ce constituie o notă proastă, fără îndoială. Dar trebuie recunoscut că din punct de vedere al JOCULUI echipa n-a coborît cu prea mult sub limitele cunoscute și sub nivelul de comportare, prudență, în deplasare, al altor formații divizionare. Au fost partide chiar în care Sport club a jucat bine (Universitatea Craiova) și chiar foarte bine (Steaua). Sau întîlniri ale căror rezultate au fost decise poate în aceeași măsură cu adversarii dacă nu chiar exclusiv de băcăoani. La Timișoara, cu C.F.R., nu numai că au ratat, dar cele două goluri cu care au pierdut au fost determinate de erori grave ale apărării (pase înapoi la portar) ; la București, cu Steaua, **Kiss,** a dus pe Steaua în avantaj, la 2—1, iar la Craiova scorul a fost deschis de... **Hrițcu.** Una peste alta, toate au dus la starea de inhibare de care vorbeam mai sus, resimțită în primul rînd în capacitatea ofensivă și în puterea de realizare, scăderi care au constituit carențe reale în comportarea „afară".

Făcînd o recapitulare a elementelor determinante notăm :

● **Lipsa de concentrare** în fazele de finalizare, cu efecte imediate în ratări numeroase.

● **Greșelile copilărești individuale** comise în apărare, compartiment care a devenit nesigur și a generat o prudență și mai mare din partea celorlalți jucători, limitînd zonele de acțiune ale acestora.

● **Exagerare în jocul prudent,** obișnuit la echipele aflate în deplasare, fapt care nu se poate produce decît în detrimentul ofensivei. O observație valabilă și pentru alte echipe, de altfel.

În concluzie, calificativ satisfăcător pentru JOC, insuficient pentru REZULTATE.

ELEMENTE DETERMINANTE

Pentru a completa însă, tabloul general al explicațiilor sau cauzelor trebuie să adăugăm și alte două elemente, și nu fără importanță, pentru a aprecia mai just comportarea echipei din Bacău :

1. **Accidentările** — care au determinat descompletarea echipei și dereglarea mecanismului de joc. Mai importante au fost două : a lui **Dembrovschi** (a jucat trei jocuri, unul incomplet) și a lui **Duțan** (prezent doar la două meciuri), jucători de bază în echipă, unul în atac, altul în linia mediană. Lipsa lor s-a resimțit din plin și în apărare și în compartimentul ofensiv.

2. **Rezerve de valoare și cu o pregătire,** bune pentru un campionat de tineret-rezerve, dar **sub nivelul cerințelor Diviziei A.** Și acest fapt a făcut ca **Dembrovschi** — mai ales — și **Duțan** să nu poată fi înlocuiți corespunzător. De altfel, dintre jucătorii folosiți din echipa de tineret în campionatul trecut **(Sinăuceanu** și **Pruteanu)** n-a mai apărut nici unul în toamnă. Nume de reținut, pe lîngă „recrutul" **Florea** din Călărași și „reconsiderații" **Sorin Avram** și **Mioc,** este cel al lui **Bogdan,** întrebuințat într-un meci, precum și — în special — al lui **Hrițcu** (din Iași), care a constituit un cîștig real și permanent pentru echipă.

★

Nu avem pretenția că am făcut o analiză exhaustivă, dar socotim că am subliniat aspectele mai importante spre care credem că sînt îndreptate privirile și eforturile noului antrenor principal C. Rădulescu, fost la tineret-rezerve și „secund" la prima garnitură, titularizat pe acest post la mijlocul campionatului. Este vorba de acele aspecte care solicită măsuri de îndreptare astfel ca în sezonul de primăvară Sport club să șteargă minusurile constatate în toamnă și să aibă o comportare simplu lineară. Formația băcăoană are asemenea resurse, care — mai bine valorificate și adăugînd și o „producție" de valori autentice — să spargă actualul plafon de veleități și s-o propulseze spre partea superioară a clasamentului.

Petre GAȚU

Internaționalul băcăoan DEMBROVSCHI n-a jucat decît în trei din cele 15 meciuri ale turului, fiind mult timp accidentat. Foto : **S. BAKCI**

SORIN AVRAM

ARISTIDE GHIȚĂ

JUCĂTORI FOLOSIȚI		MECIURI JUCATE	TOTAL MINUTE	NOTA MEDIE
1	GHIȚĂ	15	1350	8 06
2	KISS	14	1260	6 43
3	MIOC	2	86	5 50
4	NEDELCU	15	1350	6 86
5	VELICU	15	1333	6 73
6	BOGDAN	1	90	6
7	VOLMER	9	692	5 66
8	COMĂNESCU	12	951	6 54
9	VĂTAFU	12	1080	6 83
10	DUȚAN	2	180	8 50
11	HRIȚCU	13	1118	6 38
12	SORIN AVRAM	13	848	7 07
13	PANĂ	15	1265	6 73
14	RUGIUBEI	3	105	6 66
15	ENE	15	1100	6 80
16	FLOREA	15	1065	7
17	BĂLUȚĂ	15	594	6 30
18	EM. DEMBROVSCHI	3	241	7